

MARK VAN DEN BRINK –The Minox Files - 10th September - 29th October 2022

'Ode aan het alledaagse' by Jeroen Bos, on September 17th 2022 in Het Financieele Dagblad, p. 44 - 51

ODE AAN HET ALLEDAAGSE

Jaren voor de eerste smartphones op de markt kwamen, wilde Mark van den Brink al altijd en overal kunnen fotograferen. Hij vond een mini-camera, waarmee hij een visueel dagboek aanlegde: de Minox Files.

Door Jeroen Bos
Fotografie: Mark van den Brink

De kleine Minox was bedoeld als camera voor de massa, maar werd een hebbeding voor rijkelui en spionnen.

Van den Brink fotografeerde in Nederland, maar ook op reis, zoals in New York, waar hij deze foto nam.

Een vrouw leunt met haar ellebogen op een vaalgroene bar. Naast haar een leeg glas en een zwarte aansteker. Het is een gekke foto, want je ziet meer niet dan je wel ziet. Eigenlijk is alleen een deel van haar armen zichtbaar. Haar hoofd (is ze jong of oud?), haar handen (houdt ze een sigaret vast, draagt ze een trouwring?) en de rest van het café (zit ze daar alleen?) vallen buiten het frame.

Dat maakt de foto zo intrigerend. Alle mogelijkheden liggen open. Je kunt er tientallen verhalen bij verzinnen. Misschien zat er whisky in het lege glas en rookt ze nog een laatste sigaret voor ze met een gebroken hart verdwijnt in de nacht. Of wellicht zit ze niet in een café, maar in zo'n typisch Amerikaanse *diner* en heeft ze

Beeld uit New York. Van den Brink houdt van foto's met ruimte voor de verbeelding. 'Niet helemaal dichtgetimmerd.'

De andere technische Minox-camera's zijn niet meer beschikbaar, maar zijn nog steeds een nostalgische uitdaging.

Een foto
gemaakt in
Amsterdam.
Van den Brink
maakte zo'n
15.000 foto's
met zijn Minox.

New York City.
'Het vrije en
intuïtieve is
belangrijk in
mijn werk.'

op weg naar haar werk even een ontbijtje gegeten. Het zou allemaal kunnen.

De man die de foto heeft gemaakt, Mark van den Brink, weet allang niet meer waarom de vrouw met de blote armen en de zwarte aansteker hem zo fascineerde dat hij haar heeft vastgelegd. Ze moet iets hebben gehad waardoor zijn ogen aan haar bleven haken. Lang genoeg om haar iets beter te bekijken en te beslissen dat hij een foto van haar wilde nemen.

Wie goed om zich heen kijkt, heeft dagelijks waarschijnlijk vele malen van die momenten. Mensen en plekken die de verbeelding prikkelen, waarbij je een verhaal verzint, gebaseerd op enkel de vluchtige indruk die ze maken. Een paar minuten later ben je ze alweer vergeten. →

Berlijn. Van den Brink heeft een liefde voor het alledaagse.

Hotel New York in Rotterdam. Met de kleine Minox kun je en passant fotograferen.

Tenzij je ze vastlegt. Dat is wat Van den Brink wilde toen hij begin jaren negentig aan de kunstacademie studeerde. 'Ik wilde altijd een camera bij me hebben', vertelt hij, 'zoals je nu je telefoon hebt. Maar ik wilde geen grote camera met me meeslepen.'

In een film zag hij een heel klein cameraatje, van het merk Minox. Dat leek hem wel wat en toen hij er een tegenkwam in een tweedehandswinkel, kocht hij die meteen.

De Minox is in 1922 bedacht door de in Letland geboren Walter Zapp. Hij wilde een handzame camera maken voor het grote publiek, maar het toestel bleek duur om te produceren. Het werd een luxe hebbedingetje. Door zijn kleine formaat werd de Minox in de loop van de 20ste eeuw vooral bekend als spionagecamera. Voor Van den Brink was het de ideale camera. 'Ik wilde een soort dagboek in beelden bijhouden', vertelt hij. 'Tussen 1994 en 2004 heb ik ongeveer 15.000 foto's gemaakt.'

De foto's zijn dus nog niet zo oud, maar de beelden lijken veel vroeger te zijn gemaakt. 'Er zit een gevoel van nostalgie in', beaamt Van den Brink. Dat komt volgens hem doordat de foto's analoog zijn genomen. 'Je moet ook bedenken dat een negatief bij deze camera maar 8 mm bij 11 mm is. Als je dat uitvergroot wordt het al snel wat korrelig, waardoor de foto's ouder lijken.'

Bijna terloops

'De film voor deze camera is kostbaar', legt hij uit. 'Daarom vulde ik de cassettes zelf, door in de donkere kamer stroken af te snijden van een grotere film. Zo kwamen er krasjes en andere beschadigingen op de film, maar ik zie die als welkome toevalligheden, cadeautjes.'

Met de Minox kon Van den Brink bijna terloops fotograferen. 'Vergeleken met een mobiele telefoon, ben je met een Minox intuïtiever bezig. Je weet nooit helemaal wat je doet en wat er precies in beeld komt. Scherpstellen doe je door de afstand in te schatten, waardoor sommige beelden verrassend scherp zijn en andere wat minder.'

Het afgelopen jaar heeft Van den Brink zijn hele archief, de Minox Files, opnieuw bekeken. 'Het was een herontdekking', vertelt hij. Het resulteerde in een boek en een tentoonstelling, die nu te zien is. □

BOEKEN EXPOSITIE

Het fotoboek *The Minox Files*, van Mark van den Brink, is verschenen bij Van Zoetendaal Publishers. Een deel van de beelden is tot 29 oktober te zien in Gallery Fifty One, in Antwerpen.